

Pravo 4995.

u
kbiór processow
z 18 wiekmi

Ch. IV

3 Rubl

3 1/2

1843. III. 163.

No 4995/

Glade

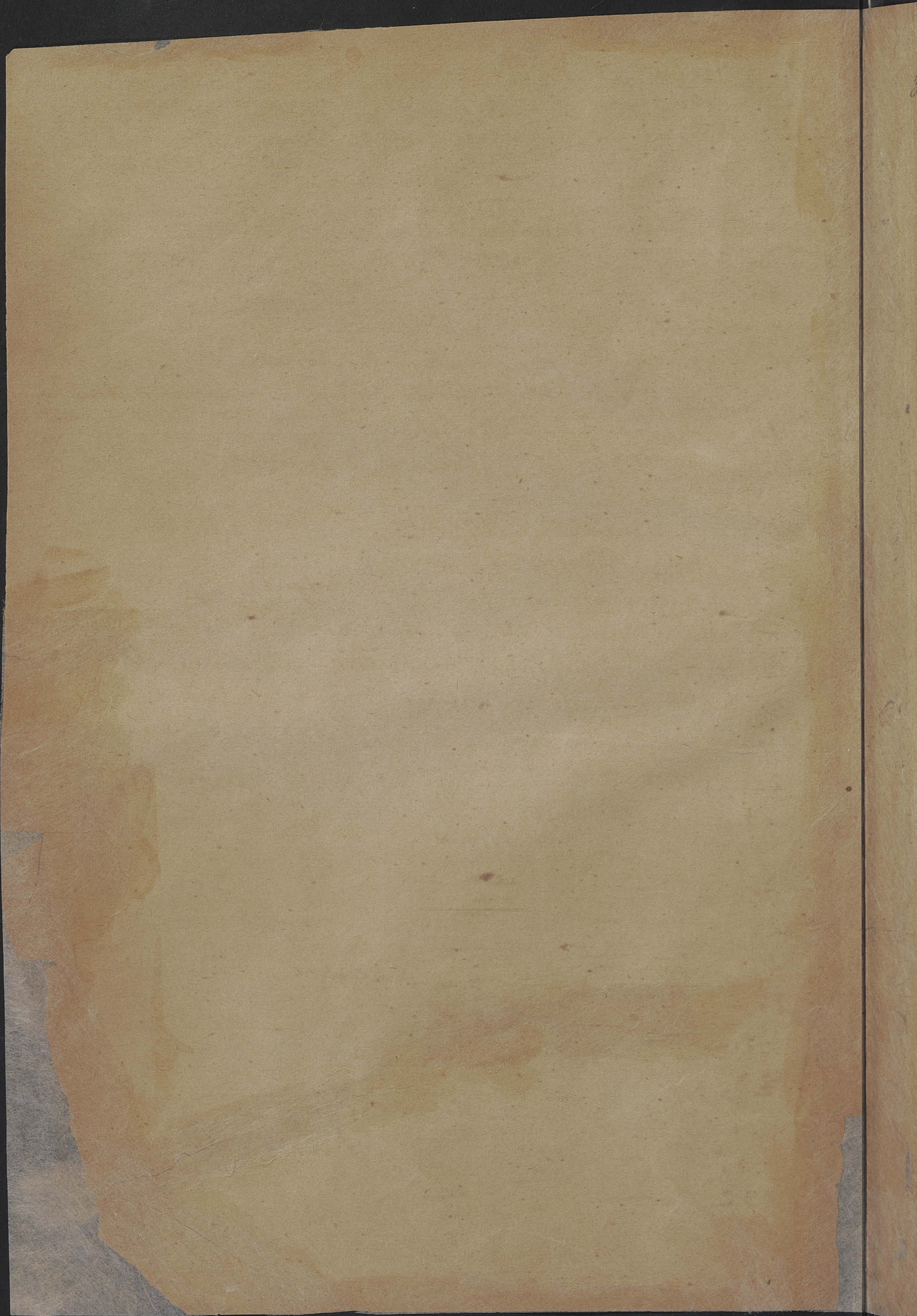
Jakob Geyer
Ritter

Bibliotek für Herr Geyer

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.

1. Wilno — Ryk.
2. Wigdorowicz — Wichent.
3. Kötmanowska Klauko — Wigdorowicz.
4. — —
5. — —
6. Biskup Wlenis.
7. Wydy — Wichent.
8. — —
9. Wulfowicz — Radziwiłł.
10. Leybowicz — Menasowicz. Wigdorowicz.
11. Włóciński Star Wielonowski — Walewski An.
12. Pomiatowski — Walewski.
13. Jędruski — Micewicz — Janowski.
14. — —
15. Hausman — Piłtowski —
16. Potocki — Grodno.
17. Brzostowski Xaw — Pradziński Mosibrowscy.
18. Stankiewicz — Muszyński — Sedensko.
19. Domanicki, Szpink, Karmelicki, Rudowski, Oskierko.
20. Alexandrowicz — Grodno.
21. ~~Kotkowski~~ Gnatonicki. Zab. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Muszyński — Kryż —
23. Tęgoborski — Niemcewicz — Krasnodębski.
24. Górecki — Wilno.
25. — —
26. — —
27. — —
28. — Berez Kartuski — Niemcewicz —
29. — —
29. Stoklicki Star — Młynieko.
30. Młynieko — Malinowski.
31. — — Giepieter. — Piłucki.
32. — —

33. Sokotowski — Wilno
 34. — — — — —
 35. — Karmelita — Giedroyc.
 36. — — Swirski. — Kowno.
 37. Pucitowski — Kowno
 38. Kuceniński — Oreszko.
 39. Dorskiygn Franc. — Oreszko.
 40. — — Oreszko
 41. Piasecki — Ciernieki, Wotolichowa, Wotolichy
 42. Odymiec — Zahorika — Ryngwałdyski
 43. Wiatopiotrowski — Angielski
 44. Kozłowski — Waniewski.
 45. — — — — —
 46. Totolicko — Kameduli Wypier, Tayler
 47. Wojnicki — Pezarski.
 48. Pohl Jz. — Plater.
 49. Przeczniński — Zastaw.
 50. Chrewwar — Przeczniński — Marciniewicz,
 51. Marciniewicz — Radziwiłł, Chrewwar
 52. Sapicha — Sapicha.
 53. — — — — —
 54. Matusiewicz — Gierkowski — Bozowski
 55. Klenrele — Matusiewicz — Gierkowski.
 56. Klenrele.

14633 III

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

9.

DONIESIENIE

O składzie Sprawy Staro-Zakonnych Szymela Wulfowicza, Jcka Leybowicza, Daniela Pinchasewicza, Wulfa Aronowicza Plenipotentow Gminu, y całej Generalności tegoż Gminu Wileńskiego, oraz Moyżesza Wolfowicza y Sznucyły Jozielowicza.

P R Z E C I W K O

J. O. Xciu Imci Karolowi Radziwiłłowi Waiewodzie Wileńskiemu qua Panu, Ur: Janowi Gorłowskiemu Namieśnikowi Podstarostwa Wileńskiego. Staro-Zakonnym Oszerowi Katmanowiczowi Klaczce, Judelowi Litmanowiczowi, Moyżeszowi Jozielowiczowi, Abelowi Wulfowiczowi, Dawidowi Jankielowiczowi, Uryaszowi Abramowiczowi, Jzraelowi Jzakowiczowi, Symonowi Oszerowiczowi, Szmuyłowi Jekowiczowi, Hirszy Azykowiczowi, Boruchowi Markowiczowi Rząd Kahału w Roku terażnieyfszym nieprawnie utrzymującym, Moyżeszowi Leybowiczowi Pifarzowi Kahałnemu, Jckowi Leybowiczowi, Chaimowi Leybowiczowi, Markowi Leyzarowiczowi Szkolnikom, Berkowi Leybowiczowi, Michielowi Jozielowiczowi, Jochełowi Beniaminowiczowi, y dalszym Sędziami Duchownemi tytułującym się, Moyżeszowi Beyruchowiczowi, Markowi Jankielowiczowi Szkolnikom czyli Woźnym Sądowym, Chackielowi Leybowiczowi, Leybie Judelewiczowi Gruszcze Obywatelowi Pińskiemu, Abelowi Manaszewiczowi Obywatelowi Wileńskiemu.

GŁOS Sądu, jest głosem powinności powołania moiego. Dodany do Sprawy terażnieyszey z tym większą ochotą wypełnić obowiązki na mnie włożone przedsiębiore, im więcej zachować należy uczucie Obywatelskie, y usprawiedliwić powinno odemnie dla Sądu uszanowanie.

Miedzy Stronami do tego Procederu złączonemi, jest niepoślednią Stroną ta część ludu żydowskiego, która w tym piśmie Powodztwo swoje wyraża. Szymel Wulfowicz prawny y nieodwołany Plenipotent Gminu Wileńskiego, słuchał Głosu Kahałnych Wileńskich, y wzajemnie odpowiedzi niby od Generalności Gminu,

A

a w isto-

❁ ❁ ❁

a w istocie samey od tegoż Kahału, przed Sądem Nayiaśnieyszym odbywaney. Słuchaiąc tych podstępnych przed Sądem przełożeń, widział znowę y układ na krzywdę Gminu Wileńs: uformowane. Niedostatek w który tenże Gmin Wileńs: przez ucisk, przemoc, y niepotrzebną pienię Kahałnych, iest wprowadzony, odiał zupełnie sposobność przystąpienia do Sądu. Względ sprawiedliwy tey Magistratury przywrócił uciśnionym straconą nadzieię.

Hasło Religii za pretext od Kahałnych do rozroznienia y zamącenia ninieyszey Sprawy wzięte, porusza wprawdzie całą Generalność Gminu Wileńs: od której ninieysze przełożenie czyni się; Ale iak Świętość Religii z Cywilną Sprawą związku niema, y do Partykularnych w teyże Cywilności zdarzeń, zażyta bydz nie powinna, tak słusznie pobudza ię tenże Gmin do ocalenia swojego Zakonu, y utrzymania w powinnych obrębach obrządku Religicznego; nie może pociągnąć tegoż Gminu do iedności z tymże Kahałem w rzeczach od ich interesu, woli, y przedsięwzięcia ustronnych.

Zna każdy z pomienionego Gminu, że Religia tyle iest w składzie swoim potrzebna, ile stanowi pewne zamiary do utrzymania Poczciwości Człowieka; Tym uczuciem każdy powodowany człowiek, tym ściśle zachowuje Prawa Religii, im więcej one usposabiają do cnotliwego życia, a Obrzędy Zakonu Żydowskiego, ile się ściągają do ogólnego zachowania, tyle obowiązują każdego do utrzymywania Praw y Przywilejów one utwierdzających; Zna równie y Kahał Wileński, że ta okoliczność nie iest materią ninieyszey Sprawy; ale znając, że bez tego pretextu niemogłby użyć Jmienia Gminu do swojej przeciwko Rabinowi prosekucyi, uformował Sprawę bez Sprawy. Co do utrzymania Religii y obrządków Zakonu równym uczuciem o trwałość oney iest zajęty Gmin Wileński. Nie cierpi dotąd Synagoga Wileńska w Religii swojej ani uimy, ani prześladowania. Prawa Kraiowe są mocną w tey okoliczności twierdzą. Jeżeli iednak przyszłość Kahałnych interesuje, ta do rowney czułości y Gmin Wileńs: pobudza; a to iest w czym Generalność Gminu Wileńs: zgodnie z Kahałem idzie do Sądu Nayiaśnieyszego.

Co zaś do Sprawy przeciwko Samuelowi Wigdorowiczowi Rabinowi Wileńs: popieraney, co do punktu wymyślonych przez Kahał Podatków y Krobek Poborowych, co do nastąpnego ztąd dla Gminu ucisku, y powinnego przez Kahał z Percept kalkulowania się; iak w pierwszym skargi żadney y Sprawy nie mają, owszem oney zrzekają się; tak w drugim znając z Prawa Konst: 1764. Roku wszelki rodzaj Żydowskich Podatków do pewnego celu, to iest: na zaspokoienie Kredytorów zamierzony, nie znajdują związku do obrębów Religii stosującego się, a zatym do Sądów Kommissyi Skarbu Lit: odesłania dopraszając się, żądają win Ewokacyinych, a to iest, w czym Kahał podstęp pod Sądem czyniąc, y na krzywdę Gminu zmierzając, iednomyślności Gminu zyskać nie może.

Ta różnica w Procederze wywinie szczególną Kategoriją dopełnionego nad Gminem ucisku, że Wulf Aronowicz, y Moyżesz Wolfowicz za to są osadzeni przez Kahałnych w więzieniu, że na przemoc skarżą się, a dotąd utrzymami przez JP. Gorskiego w teyże

❁ ❁ ❁

teyże Detencyi, dla tego, że porządnie przeznaczona Zwierzchność, odstępując od Prawa, arbitralność swoją kładnie za Prawo.

Z tey osnowy rzeczy trzy Kategorie do Sądowej uwagi podają się:
Pierwsza: O utwierdzenie wszystkich Praw Religii y obrządku Narodu Żydowskiego zapewniających, a ztąd o ułożenie pewney formy co do Elekcyi, co do rzędu Kahalnego y Duchownego Sądow, co do sposobu pozywania, sądenia, Dekretow zapisywania, onych ogłaszania y Stronom wydawania, *Druga*: W kwestyi wszelkich Podatkow y Poborow przez Kahal wymyślonych, y z ucisku Gminu Wileńskiego utworzonych; mocą Konst: 1764. R. odesłania o wszystko przed Sąd Komissyi Skarbu Lit. *Trzecia*: O uwolnienie Wulfa Aronowicza y Moyżesza Wulfowicza z pod nieprawney przez Kahal rozciągnięney detencyi; O ukaranie tak Starszych Kahalnych, iako też JP. Jana Gorskiego Namiestnika, za złamanie Listu J. K. Mci, a vi & Potentia wydane-go, a zatym o ułożenie pewney ordynacyi dla tegoż JP. Gorskiego y następcow iego Urzędu, względem sądenia Żydow y sposobu rozciągania kar na przewinających. Przez szczególność następują uwagi:

Co do Pierwszey Kategorii.

Religia Narodu Żydowskiego składa się z Praw Moyżeszowych, czyli z Starego Testamentu. Obrządki przez Narod Żydowski zachowujące się, są znakiem teyże Religii. Dozwolenie Prawami Kraiu Polskiego liberum Exeritium, iest to wszystko, co najmocniejszy oznacza fundament wolności tego Zakonu. Zachowanie Religii iest Pobożnością. Pobożność iest Świętością, a Świętość będąc tylko moralną zasługą, fizycznych nadgro-d niepowinna mieć w celu. Kto pełni powinności Zakonu, ten ma zasługę w Moralności; Kto administruie obrządki, ten pełni powinności Religii. Wszystko to same z siebie, y w sobie zawierając się, nieznają inszych pobudek oprócz Pobożności. Y to iest istotne wyobrażenie Religii, ktorey hasła Kahal Wileński, do utrzymania wszystkich swoich niesłusznosci, nie właściwie używa. Dotąd ieszcze ta Religia nie cierpi w ogulności, ani oney zmienić ktokolwiek iest zdolny. Od szczegulnego przekonania zależą iey Prawidła. Kto fundament tey Religii uznaie bydz słusznym zakładem, ten podda pod iey Prawa rozum y wolę swoją; Kto przeciwnie nieznayduie w niey zasady gruntowney ten nieprzyimując Prawideł, niemoże nazwać się Żydem. Jednak cokolwiek składa Religia Żydowską, to w uczuciu Gminu Wileńskiego iest artykułem wiary, a cokolwiek burzyć y naruszać obrzędy iey może, to pobudza do utrzymywania Praw swego Zakonu. W tym wyznaniu trwając Poprzednicy Narodu Żydowskiego, kiedy ściśle zachowali Religia y iey obrządki, nie zostawili następcom swoim przykładu, żeby bydz Religiantem dla pieniędzy; albo pełnić obrządki Religii za pieniądze. Tak y teraz myśleć przynależy, że Religia będąc moralną zasadą Poczci-wosci Człowieka, ma w celu swoim Pobożność samą; a Święto-

❁ ❁ ❁

kupstwo znosiłoby Świętość obrządkow. W takim ograniczeniu znaydować się powinna Religia Żydowska. Idzie zatym, że z terażniejszego Procederu, nie utwierdzenia Religii, która sama z siebie y Prawideł swoich składa się, ale zachowania obrządkow, y przywrocenia starszych do kluby posłuszeństwa y Exekucyi prosić przyzwocie należy. Religia każda sama z siebie jest Święta, Niezachowanie obrządkow, lub złe onych użycie, czyni uymę, y narusza tę Świętość. Y to jest w czym Sami Kahalni wykraczają, a w czym Gmin Żydowstwa Wileńskiego żąda poprawy y ordynacyi.

Kiedy naród Żydowski, został przypuszczony do Obywatelstwa w Kraiu Polskim, starał się o Prawa, któreby mu wolność Obywatelską przynosząc, Zwierzchność dla tego Ludu wyznaczoną, uczyniły twierdzą bezpieczeństwa, Xiążęta y Monarchowie Polscy, naostatek same Stany Rzeczypospolitey, licznemi Przywilejami, y Prawami, nadały y te utwierdziły wszystkie dla Narodu Żydowskiego Wolności, zwyczaje y Prawa. Wolność, rozumie się za moc mieszczenia się w Obywatelstwie, y prowadzenia przyzwoitego w Życiu obrotu. Zwyczaj; bierze się za porządek w Obrębach Zakonu utrzymujący. Prawo y pierwsze y drugie ubezpieczając przyięło ten Lud za Część Obywatelstwa y położyło zamiary, żeby ani z wolności, ani z zwyczajów, Ustawami utwierdzonych, nie był zwątlony y naruszony wewnętrzny między Żydami porządek, który różne znamie mając Religii, wszystkim tego Zakonu Osobom, do równych Prerogatyw, Wolności, y zwyczajów, zostawie przystęp. Stało się z czasem, że y w tym Zgromadzeniu, Przemoc, Ambicya, y Ucisk znalazły miejsce. Dla zachowania więc każdego w Obrębach właściwey powinności, naznaczona Zwierzchność, Woięwodom y Starostom, a directum Dominium Najjaśniejszym Regnantom Polskim zostawione.

Oznacząc ten Naród Część Obywatelstwa, nietylko że szanuje Prawa, iako kardynalne swoje bezpieczeństwo, y fundament życia, ale usilnie żąda, ścisłej Exekucyi tych Ustaw. Wszystkie Konstytucye, mianowicie Przywilej Bolesława Xiążęcia Polskiego, za Alexandra Krola w R. 1505. w Statut wprowadzony, Volumine 1. fol. 309. y dalsze od późniejszych Rządcow Kraiu Polskiego nadane, tudzież Konstytucye 1633. Vol: 3. fol: 809. 1673. Vol: 5. fol. 147. 1678. Vol: 4. fol. 643. y Konstytucyą 1764. R. Vol. 7. fol: 150. bierze Gmin Żydowski; za generalną dla siebie Ustawę, y obronę. Do zamiaru tych Praw stosuje wszystkie swoje wolności. A z mocy tych Praw poddaie się pod Juryzdykcyę onemi przeznaczone, w tym, w czym późniejsze Prawa odmiany nieuczyniły y onego nie wyłączyły. Co tedy do zachowania porządku wewnętrznego względem Obrządkow; co do uregulowania y ustanowienia Formy Elekcyi, Formy Kahalu, y Formy Sądu Duchownego należy, to Sądu niniejszego jest właściwą materyą; y w tym Gmin Wileński prosząc uregulowania, prosi za mocą y bezpieczeństwem swojego Zakonu.

§.

Kahał Synagocki podług początkowej tego Narodu Formy, składa się z 13. Osob to iest: z czterech Miesięcznych, którzy koleją Prezydencyą swoją co tydzień utrzymują, y z dziewięciu Radzców. Ten Sąd co rocznie obierany być powinien. Ich Powinnością iest, dostrzegać porządku Religicznego między Żydami, pilnować Exekucyi Obrządkow Religicznych, występnych przeciwko Religii karać, dozierać, aby w każdym Stanie, y Bractwie wszystko podług Religii dopełnionym było, oraz żeby ochędostwo y ostrożność Domowa zachowana była. Na ostatek ogłosić Generalności, ieżeli by iakowe Procedera, z powodztwa, lub odvodu wypadać miały, y w tey Rzeczy zwołać całą Generalność, a z nią y o postępku Processu, y wydatkach na to potrzebnych umawiając się, konkludować, y sposob ułożyć. Pisarz do którego należy utrzymywanie Aktow Kahałnych, y czterey Szkolnicy, do których należy, ułożenie wyroku Kahałnych, w przytomności tegoż Kahału, mając miejsce w liczbie Officialistow Kahałnych, obierani bywają kilkoletnie, podług okolicznościow, y potrzeby, osobno Sąd Duchowny, Religiczny, z dziesięciu Osob złożony być powinien, do którego Sprawy Duchowne, y Cywilne, to iest: o Rozwody, Suspensy, Szluby, Successye, Kontrakta, Zapisy, Długi, y wszelkie wydarzyć się mogące Sprawy, są poddane. Elekcyja tych wszystkich Osob; tym odprawiają się sposobem: wszyscy Gminni kreskowi, to iest: przez zasługi y wartość swoją do Elekcyow przeznaczeni, zgromadzą się w Dniu trzecim Wielkieynocy, do Izby Kahałney, w przytomności Rabina, wszystkich Kahałnych, y Szkolnikow. Imiona ich wszystkich porządkiem na papierze piszą się, y każdą potym szczegółnie karteczkę szczegółnym Imieniem zapisaną odstrzygłszy, wkładają w Jarmułkę, y pomieszawszy wszystkie Karteczki, dają się iednemu z Kahałnych do wyciągania poiedynczo, aż do pięciu Osob. Ci tedy z pięciu karteczek wyciągnięni, nazywają się Elektorami. Y dopiero po ustąpieniu wszystkich, pomienieni Elektorowie, obierają Osoby do Kahałnego, Duchownego Sądu, y Elekcyą swoją podpiszą. Którą nieschodząc z miejsca swego, posyłać przez Szkolnika do Rabina, dla przejrzenia, żeby skolligaconych kilka Osob w iednym Sądzie nie było. Jeżeli ta Elekcyja zupełnie podług Ustaw zrobiona, Rabin approbuie, ieżeli znajdzie w oney prawne obiekcy, odsyła do tychże Elektorow. A tak ci na miejscu swoim, poprawić tę Elekcyą są obowiązani y oną powyższym sposobem roztrząsnioną podpisują. Y tak się formuie Elekcyja, dopieroż każdy Elektor, ma to w korzyści z swojej czynności, że iedną Osobę kreskować na kreskowego Gminnego może. Z tey Ustawy, corok pięciu kreskowych przybywa, którzy w Xięgę zapisują się Kreskową.

Ten układ, oznacza iedną dla wszystkich Żydow równość. Y Cel tego porządku, nie może podlegać naganie. Do utrzymania którego, Prawa Kongressowe Żydowskie są takie: że żaden Rok po roku, nie może być w Urzędzie ani Kahałnym, ani w Sęstwie Duchownym.

❁ ❁ ❁

Te tedy są Wolności, Zwyczaje, y Prawa Żydowskie. Teraz uważać nieprzyzwoitość, iaka służy Stronie przemocney do zrobienia Intrzygi, y względem ktorey potrzebne jest od Sądu uregulowanie.

W czasie tym, kiedy na Elekcyą Gmin Kreskowy zgromadza się, y kiedy Imiona wszystkich na karteczkach zapisane, wrzucają się do Jarmużki, w ów czas Szkolnik z Pisarzem, idzie na Stronę od widoku wszystkich, y tam z pomiędzy Kreskowych, wyrzuca te Osoby, ktore albo pod Cheyrymem, albo pod iaką prawną zostają Obiekcyą, a resztę, przez się zostawionych Karteczek, oddaje do wyciągania Elektorów. Wnosić ztąd po ludzku nie można bez podeyrzenia, żeby nie upodobany Szkolnikowi, albo ktoremu Intrzygantowi, nie został z liczby bez żadney Obiekcyi wyrzucony. Należy zatym, żeby Obiekcye przeciwko Kreskowym otwarcie były oświadczone, y rezolwowane; a po odrzuceniu lub przyjęciu Oppozycyi, żeby dopiero Karteczki do wybierania Elektorów były porządkiem swoim zapisowane y do wyciągnięcia w przytomności wszystkich oddawane.

Daley zważyć postępek Kahału, przewagę równości, y uymę Obrządkom Religicznym czyniący. Gmin Kreskowy przez zasługi, uzyskuje ten tytuł kreskowego. Prerogatywa ta jest: że należy do Kandydacyi za Starszego, że ma głos wolny do obrad wszystkich, z tego tytułu wnosić blisko należy, że Kahałni bez całego zgromadzenia Żydowskiego nic czynić ani uchwalić nie są mocni. Y że nadanie czyli przypuszczenie do Imienia Kreskowego, nie od Kahału zależy y dependuje; ale szczególnie od Elektorów co Rbk po pięciu kreowanych zostaje. Każdy więc utytułowany kreskowym, należy do Rady, y wszelkich Kahałnych czynności, większością głosów utrzymywać się powinienny. A należąc iako Obywatel w postępowaniu swoim nie dependuje od nikogo, ma Głos wolny y kreskę szczególną. Jego więc zdanie, nie od woli Kahału, ale od osobistego y wolnego przeświadczenia się zależy. Idzie zatym, że Kahał niemając mocy nic czynić, y ustanawiać bez zezwolenia Generalności, nie ma Prawa do kresek. A przecie mimo te naybliższe uwagi, y istotę celu z ustaw y formy Elekcyów wynikającego, Kahał Wileński tak kreski niependujące od Kahału, iako też tytuły z Elekcyi tylko nadające się, nieprawnie, niewolnie, z uymą formalności, y równości Żydowskiej, upodobanemu od siebie Abelowi Wulfowiczowi zostawuje, a pieniądze za to bierze.

Co jest kreskowy Żyd w zgromadzeniu, wyżej się objaśniło. Teraz co do tytułów, taka Remonstracya: Zaden nie może bydz starszym Prezydującym, poki dwóch stopniów nie preydzie. Pierwszy stopień nazywa się Jkierkohol; Drugi mianuje się Tuwekohol. A te stopnie nadają się swoim porządkiem przez Elektorów corocznych, y to w pewney liczbie; Przy każdej Elekcyi przez Elektorów ułożoney, z pomiędzy wszystkich Osob do urzędowania wybranych, czterech mianuje się na stopień Jkierkohol a trzech na stopień Tuwekohol. A to jest formalność z ustaw, y zwyczajów Żydowskich wypływająca. Te tedy tytuły y kreski, podług formy zwyczaju y Prawa Żydowskiego przez szczególnosc nabywające się, przeciwko Prawu, Zwyczajowi, y wol-

❁ ❁ ❁

wolnościom Żydowskiim, przez Przywileia y Konstytucye approbowanym są frymarczonemi. Od Lat kilku już więcej są tytułów, Kahał Wileński przedał Abelowi, a Abel porozdawał swoim Kreaturom. Ztąd widoczne jest przestąpienie wolności y ustaw Żydowskich, ztąd formuje się niesprawiedliwa partya, ztąd każdy nie stara się zachować w swoich obrębach, kiedy porządek załug jest zmieszany; ztąd intryga, niezgoda, emulacya, y wyniszczenie Stron. Abel tym sposobem bezprawnym zakupić może wszystkie tytuły, a rozdawłszy one od siebie, każdego mieć będzie do swojej przychylnym strony. Y sam ieden oznaczać będzie całą Synagogę. A w coż się obroci wolność, zwyczaj, i Prawo Żydowskie? Co znaczyć będą ustawy Kraiowe, zapewniające dla Narodu Żydowskiego też wolności? To więc wszystko jak samie porządek, zwyczaj y wolności Żydowskie, tak powinno być szkodliwie naganionym, y przez Sąd Najjaśniejszy zastrzeżonym, ażeby wszystko podług powyższego przełożenia w obrębach swoich na zawsze zachowanym było, ażeby zafrymarczone przez Kahał tytuły y kreski, co do walurowego swojego skaśowanemi zostały, ażeby Kahałni nic ustanawiać, ani uchwalać, ookołwiek tycze się jakiej składki, Procederu y wydatków, bez wiedzy, wdania się y większości głosu kreskowego, nie wazyli się, y nie mieli mocy.

§. §.

Z porządku następuje rozważyć sposób Administrowania Kahałnych czynności. Wyżej jest pomieniona powinność y moc Kahałnych Osob, iaka istotnie do ich Urzędu należy. W Sprawach wszystkich porządku y obrzędów Religicznych tyczących się, jest podług zwyczaju zostawiona moc Kahałnym do sądzienia, a to szczególnie między Generalnością y Zgromadzeniem Żydów Wileń: Kahałny komplet składać się powinien z siedmiu Osob, ich Dekreta układane bywają przez Szkolników, i potem dopiero przez nich oddane bywają do Pisarza, a też Dekreta nie zwykły się dotąd podpisywać przez Kahałnych, takowy wyrok składających. Dwie ztąd nieprzyzwoitości okazują się: Raz, że Kahałni w Protokół swoich Dekretów nie zapisują, y onych nie podpisują. Druga, że Szkolnicy na karteluszach Dekreta mając u siebie, y one w dni kilka po Decyzji zapisawszy, na tychże karteluszach z podpisem swoim Pisarzowi oddają. Pisarz zaś nie wciągając natychmiast w Protokół, karteczki Dekretów na sznurku zawieszane utrzymuje. Ztąd y niebezpieczeństwo zaginięcia, y niemożność Stronom mienia w potrzebie Dekretu, y onego przeczytania, konieczne następuje. A co największa, że w Sprawach uczynkowych odebrałszy Kahał od kogokolwiek zażalenie, Imienia Delatora w Procederze nie wyraża, y Stronie nie objawia, do Inkwizycyi ani Obwieszczenia wydaie, ani terminu nie naznacza, Świadków Stronie oskarżoney sławić nie nakazuje, lecz tylko tajemnie takową Inkwizycyą z jednostronnego świadectwa wyprowadza, y za oną najniewinniejszego Człowieka Dekretem swoim obarcza. Wolna wprawdzie jest podług Praw Synagodzkich Appellacya Stronie uciążoney do obcej Synagogi

wedle upodobania ukrzywdzonego obraney; ale bywa częstokroć, że przemoc Kahału oney nie dozwoli, y Dekret swoy wyekwui. W tey więc okoliczności kładnie się taka konkluzya do następney ordynacyi, ażeby Protokuł do zapisywania Dekretow Kahałnych, odtąd natychmiast był utrzymywany, ażeby wraz po Decyzyi Dekret w tenże Protokuł był zapisany, a razem przez Osoby Kahałne decydujące, y przez Szkolnikow był podpisany, a po Sądach do Pisarza oddany, ażeby wolność czytania wszystkim była zachowana, ażeby wydawanie Extraktow, na każdą rekwizycyą było zalecone, ażeby do popierania zaniefionej skargi, Delator był y stronie obiawiony, y w Dekret wpisany, ażeby Jnkwizycya nie tajemna, lecz z wiadomością Strony, y za podanym Obwieszczeniem z Swiadkow obu stronnie stawionych, y do Jnkwizycyi zapisywanych była przez dwóch Kahałnych, po iednym od każdej Strony podanych expedyowana, a po wolney Appellacyi, y od Strony założoney, ażeby Exekucya tychże Dekretow do rozprawy wstrzymana była, a pryncypalnie, żeby te Akta czynności Kahałnych w nayprzyzwoitszym porządku y opatrzeniu z każdego od naydawniejszych aż do naypoźniejszych czasow Roku utrzymywane były.

Zeby zaś porządniey administrowana była Sprawiedliwość, y zachowała się we wszystkim równość Prerogatyw Narodu Żydowskiego, potrzeba, ażeby Sąd Nayiaśniejszy do Sądzenia tych wszystkich Spraw, ktore z gatunku swoiego, podług powyższego wyszczegulnienia do Sądu Kahałnego należą, iedną z każdego Cechu Osobę do zupełności kompletu Kahałnego przyłączył, ktorzy z swoiego Cechu wybierani byćby powinni, mianowicie z Cechu Krawieckiego, Szmuklerskiego, Kufznerskiego, y Złotnickiego, każdy z tego Cechu po dwieście Osob z gorą w liczbie swojej zawiera. Ten sposób ugruntuie większą bacznosc na sprawiedliwość, y upewni równą dla wszystkich kolej.

§. §. §.

Rownie Sąd Duchowny wedle powyżzey Formy Elekcyow obierający się, szczegulniejszego wyciąga określenia. Wszystkie Sprawy, iakie tylko między Żydostwem wydarzyć się mogą, będąc poddane pod decyzyą tego Sądu, wyciągają należytego porządku tak w przystąpieniu do Sprawy, iako też w rozśadzeniu oney. Pierwszym, a to nayważniejszym powinny być Artykułem Osoby Sędziowikie. Młodość co do talentow y rozumu bywa rownie z naypodezlejszemi zalecona; doświadczeniom iednak zupełniejszego wieku ustępować musi. Niemala zatym okoliczność, ażeby żaden trzydziestu Lat niemający, nie mógł być obrany za Sędziego. Z takiego wieku Osob złożony Sąd Duchowny, powinien Pozwy wydawać na piśmie przez Szkolnikow podpisane, powin:en Dekreta w Protokuł zapisywać y podpisywać, też Protokuły porządnie utrzymywać, Jnkwizycye w stawianiu obu stron, w stawianiu Swiadkow expedyować, taxę rzeczy y ruchomości nie na swoim ocenieniu kończyć, lecz na publiczną Licytacyą oświadczyć, Dekreta z Xiąg Stronom wydawać, y Appellacyi do Sądu Grodzkiego, a potym Assessorickiego, według Przy-

Przywileiow dopuścić. Tym sposobem ograniczona formalność Sądu Duchownego, każdą Stronę od podstępny załłoni, y porządnym układem wymierzy Sprawiedliwość. A na namowie Sądowej, żaden z obcych Osob, ani żaden Szkolnik, ani Woźny, tudzież Strona znaydować się, ani do teyże Jzby Sądowej wdierać się, pod karą nie będą mocni.

Uczyniwszy więc przełożenie Gmin Wileńki o Formie Elekcyi, o składzie Kahału, y Sądu Duchownego, podawszy uwagi potrzebne do ułożenia Ordynacyi, przystępuje do objaśnienia dalszych obrządkow Religicznych, y okazania, co iest, y być powinno istotnie potrzebą Religiczną, y iak się te potrzeby, oraz z iakiego Funduszu utrzymują.

Tolerancya w Kraiu Naszym Żydow, zostawia wolność exekwowania wszystkich zwyczajow y wolności Żydowskich. Prawa Narodu tego dozwoliły, y liczne Przywileia to obieły. Religia Żydowska co do istoty swoiey, wyobrażona powyżey, iest to Reguła w moralności pobożna, w Cywilności cnotliwa, do zachowania się w społeczeństwie. Uczynki z Religii pochodzące, iak są, y być powinny dobrowolnemi, tak z dobrowolności zachowują się, a fizyczney powinności nie wyciągają. A cokolwiek tycze się utrzymania znamion Religii, to wszystko przez Poprzednikow ieszcze Żydowskich stosownie do uczucia Religicznego, a bez żadney preferencyi uciążliwości, iest ustanowionym y skutecznionym.

Miejscem nabożeństwa Żydowskiego iest Szkoła. Tey utrzymanie y opatrzenie iest potrzebą Religiczną; ale rownie iest na to dochod nie przez Kahałnych, ktorzy nie mają mocy wkładać Podatkow, y uciskow dla Gminu, ustanowiony, ale rownie z całego Zgromadzenia bez uciążliwości wybierany. Są w Mieście Wilnie Łaźnie, do ktorych podług obrządku Żydowskiego, w pewnych czasach konieczne uczęszczać Żydostwo musi. A utrzymujący Żyd takowe Łaźnie, płaci Kahałowi co tydzień po Talarow dziesięć. Y ten dochod iest destynowany, na utrzymywanie y opatrzenie edyficyow Szkoły. Udzielnie iest Karbona w Szkole, do ktorey kontrybuować każdy tyle znayduje się obowiązany, ile upatruie potrzeby, y czuie pobudek Religicznych. Ten dochod rownie należy na wydatek do utrzymania Szkoły. Ale iak pochodzi z dobrej każdego woli, tak nie może stać się dla nikogo uciążliwym. Dostarczenie świec w Szkole dla różnego nabożeństwa, iest potrzebą z obrządku Religicznego. Jest też y na to udzielne Bractwo, ktore ma swoje Fundusze Duchowne, iako to: Lega cye, y do tego Karbonę; z ktorych dochodow te potrzeby obrządku Religicznego, bez żadney na to udzielney expensy załatwiają się. Do utrzymania Biblioteki, Mogilek, oraz do utrzymania Edukacyi ubogich, są rownie udzielne Bractwa, z Duchownemi na to Funduszami. Na chorych iest Bractwo, na ubogich udzielne dochody, iako to: od pogrzebow, od przystąpienia do Dziesięciorga Bożego Przykazania, od otwarcia Ołtarza. Na wykupienie więźniow iest Karbona, słowem wszystkie z obrządku Religicznego wynikające potrzeby mają własny, y dostateczny Fundusz. A ieżeliby cokolwiek więcej tyczyło się potrzeb do utrzymania obrządkow Zakonu, od tego żaden Re-

ligiant nie wyłączy się, bo ile do iey prawideł iest przywiązanym, tyle za powagą oney czuć musi.

Otoż to iest istotne przepowiedzenie Religii, obrządkow, zwyczaiu, y wolności Żydowskich. Jdzie zatym Gmin Wileński z czułością do Sądu, prosząc, aby to wszystko w swoiey mocy, obrębach, y zamiarze zachowanym, y utwierdzonym było. Jdzie za powagą swoiey Religii, y za utrzymaniem oney. Jdzie za mocą Przywileiow y Konstytucyow sobie nadanych, a wyżej w tym Piśmie przez szczegulność wyrażonych, y prosi: żeby Kahal nie miał żadney mocy nic bez generalności ustanawiać.

Okazawszy więc, że hasło Religii w niniejszey Sprawie wezwane, pobudza całą Generalność, za powagą oney, y za utrzymaniem swoich Praw, wolności, y zwyczaiow Zakonu, okazać równie przedsiębierze podstęp Kahalnych pod Sądem uczyniony, do wprowadzenia tu nienależnie Sprawy w Kommissyi Skarbu Lit. przez Gmin promowuiącey się, y iuż po Aktach Inkwizycyi, Kalkulacyi, y Weryfikacyi, na Dekrecie Kontumacyinym za-
stanowionej.

A to iest Kathegorya Druga.

Co tylko należy do utrzymania Zakonu, Obrządkow, Religii, zwyczaiow, y wolności Żydowskich, to wszystko iest przez powyżey złożone Prawa utwierdzonym, a co tylko tycze się potrzebnego w tey mierze uporządkowania y uregulowania, do zachowania y Religii, y obrządkow, y zwyczaiow, to przez szczegulność przełożonym powyżey zostało. Z prześluchania iednak wszystkich Głosow przeciwnych, nie znalazł Sąd Nayiasniejszy żadney okoliczności w Sprawie niniejszey, ktoraby mogła słusznie podpadać pod hasło Religii, czyli niebezpieczeństwo upadku Zakonu. Zeby iednak związek iaki zrobić do obcey Sprawy, y pretext uformować do wyiednania od Gminu Pisma, nadto wiele nieprzyzwoitości Kahal przedsięwziął. Rozdwoił głosy swoje między stawiających: w iednym instancya Kahalu, z dokoładem niby generalności Żydowskiey przeciwko Rabinowi, W. Wichertowi, Szymelowi, y dalszym Plenipotentom Gminnym; w drugim Instancya teyże, iakoby generalności przeciwko Kahalowi. Dozierać tu dopiero należy podeyscia Kahalnych, iakim sposobem usiłuią podstęp zrobić pod Sądem, y siebie bez Sprawy, od Sprawy uwolnić. Używszy hasła całej generalności, uformowali Pismo Plenipotencyine niby, do cofnienia Sprawy z Kommissyi Skarbowey Lit. Nim się do Jmion w tey Plenipotencyi wyrażonych powie, wprowadzaią się tu słowa Plenipotencyi, iż ona nie służy przeciwko Rabinowi, lub Kahalowi, lecz przeciwko Szymelowi Wulfowiczowi, Jankielowi Pinchasewiczowi, y Jekowi Leybowiczowi, iakoby powstałym na Ustawy poprzednicze, do utrzymania Religii uczynione. Wyrazy Plenipotencyi takie: „My Osoby pojedynkowe przewiduiąc „koniec nie pomyslnie nastąpić maiący przez powstałych uda- „wcow mniej znaiących, idque Szymona Wulfowicza, Jankiela „Pinchasewicza, Jeka Leybowicza, wzniecających kłótnie z Ka- „halem w Sądach Kraiowych, mieniących się być pełnomocne- „mi

„mi Plenipotentami Gminnowemi, przez co umyśliśmy obrać
„z pomiędzy nas dwóch: Chackiela Leybowicza, Abela Mana-
„szowicza, którzy wyznaczeni od nas, stać będą przed Sądem
„Kommissyi y Assessoryi W. X. Lit. przecząc przeciw temu:
„iż nie tylko, że nie zgadzamy się, y nie pozwalamy na kłótnie
„przeciwko Kahałowi podniesione, lecz nawet wszystkie Ex-
„pensa przez Kahał poniesione dla Dobra powszechnego Na-
„rodu y utrzymania Religii Naszey dana przez Nas moc wspo-
„mnionym Osobom czynić rozmaitych sposobow podług ich zda-
„nia, do obronienia Kahału z potwarzow y skarg przed Kommi-
„ssyą wniesionych; Nakoniec nie godziłoby się nam łączyć do po-
„mocy tym, którzy chcą zburzyć y zruynować Fundusz mieyski
„od czasow niepamiętnych ustanowiony y zagruntowany, y ska-
„fować ustawy poprzednicze do utrzymania Religii naszey uczy-
„nione y ułożone. Dla większego świadectwa y dowodu Osobom
„wyrzeczonym danego, podpisujemy się.

Rozebrać dopiero przez szczegółność Punkta tej Plenipotencyi; pier-
wszy, iż nie pozwalają na kłótnie przeciwko Kahałowi ani w
Kommissyi, ani w Assessoryi. A iakimże Prawem dopiero głos
Imieniem generalności, przeciwko temuż Kahałowi, a razem prze-
ciwko sobie został odbyty? Zrzeka się ten mniemany Gmin
wszelkich kłótni z Kahałem, a sam pozywa tenże Kahał o ewo-
kacyą do Kommissyi. Więc jeżeli tento Gmin rozprawował się
z Kahałem w Kommissyi, a potym zrzekł się, iakże możnaby
w skardze do Kahału stosowanej, siebie o ewokacyą skarżyć?
W tym tedy pierwszego Punktu roztrząśnieniu, pierwszy dowód
podstępu y oszukania naywidoczniejszy.

Drugi Punkt, iż do utrzymania Religii, Plenipotentow swoich obo-
wiązują. Wyżej się dowiodło, a z odbytych Głosow Sąd prze-
konanym został, że nic Religicznego w składzie niniejszey Spra-
wy nie było y nie masz. Jże oprócz ustronnych wnioskow pod
hasło Religii stosowanych, żadney ani skargi, ani dowodu nie
ma, bo nie dowodzą ani Rabinowi, ani Szymelowi, żeby on na
zniszczenie Religii powstawał, lub Tranzakcyę do zniszczenia
oney ustanowił, albo żeby Pozwy iakie przeciwko powadze Re-
ligii wydawał, czyli układał, y naymniejszego przekonania nie
składał. Więc Plenipotencya ta służy do rzeczy, która w tera-
źniejszym Procederze nie znuyduje się, a zatym jest ustronną od
Sprawy, Jeżeli zaś utrzymywać z wniosku skargę przeciwko Ra-
binowi y Szymelowi o zruynowanie Religii, a tej skargi nie
dowodzić, jest to zasłużyć na ukaranie poenā talionis podług Kon-
stytucyi 1726. Roku, y Prawa Coæquationis Jurium. A to jest
Explicacya z Osoby Szymela. Co zaś do Rabina, jest to: że y
w rzeczy potwornie, a bezdowodnie skarżony, y bez Plenipoten-
cyi w Pismo mniemanego Gminu wciągniiony, bo w tej Pleni-
potencyi ani wzmianki przeciwko Rabinowi nie ma, a to jest
drugi dowód podstępu pod Sądem.

Mimo te uwagi zapatrzeć się na Imiona Osob w Plenipotencyi wy-
rażonych. Oto są ci, którzy iedną będąc stroną pozwaną od Gminu
do Kommissyi, dopiero dwie chcą zawierać partyę na szkodę y
podstęp generalnego Gminu. Bo Gmin mając Sprawę w Kom-
missyi przeciwko Kahałowi o ucisk y zdzierstwo zapozwał wszy-
stkich,

stkich, którzy tylko od R. 1766. byli w Urzędach Kahalnych, do zdania kalkulacyi. Składa się więc nie mała liczba tych zapozwanych, którzy władali dochodami. Każdy zaś Żyd po skończonym starszeństwie, stał się Gminnym. Więc ci zapozwani lubo tytuł Gminnych mają, nie są jednak generalnością poszukującą, ale częścią zawinającą y odpowiadającą. Kombinować z tym do przeświadczenia się Jmiona zapozwanych, y Jmiona do Plenipotencyi na Jmie Chackiela y Abela piszących się kilkanaście Osob, w Aktoratach w Kommissyi Skarbowey zajętych, znajduje się w tej to Plenipotencyi pod dniem 3. 7bra teraźniejszego 1787. Roku wydanej, a reszta składa się z Jmion Familii zapozwanej, mianowicie z Synow, Synowcow, Siostrzanow, y t. d. Naostatek z podpisu Ludzi lożnych, to jest: doczesnych w Mieście Wilnie Dyrektorow, y niektórych małoletnich żadnych składek niedających. Łatwo tedy wierzyć można, że ci zrzekają się Sprawy y kłotni z Kahałem, którzy albo razem z tymże Kahałem są zawinającymi, y do kalkulacyi obowiązani, albo nie do tych uciążliwych od Kahału składek nie kontrybuowali, bo nie ich obca szkoda y uciek nie interesuje. Jakże dopiero nie widzieć fortelnego Kahalnych sposobu do podeycia Sądu y ukrzywdzenia Gminu zażytego. Sami zapozwani zrzekają się Sprawy w Kommissyi, y sami dopiero skarżą Kahał o ewokacyą. Są to nadto widoczne znaki podeycia Kahalnych. Pracował Kahał nad tym usilnie, żeby odciągnąć Gmin od Procederu w Kommissyi Osobom Kahalnym niewygodnego, ale Gmin uciążony niezliczonymi Podatkami, jeżeli nie może mieć nadziei do pozyskania własności, przynajmniej rozumie y spodziewa się, że te Pobory na satysfakcyą Kredytorom zamierzone, dożyć powinny do właściwego siebie celu. Trzyma się przedsięwzięcia, które w konsekwencji oddalić potrafi ruynujące ich majątek uciski. Co tedy sposobem wyednać Kahał nie potrafił, to przemocą y gwałtem dokazać usiłuje. Bez względu na formalność y porządek, że wszystko publicznie y w jednomyślności Gmin czynić ma Prawo, Kahalni złapawszy kilka Osob, jedne przegrozkami, drugie obietnicami do odstąpienia Procederu zagnalali. Świadczy to Manifest

1787. 7bra 19. Jmieniem Plenipotentow Gminnowych w Aktach Ziemskich Wdztwa Wileńskiego zapisany, *który czytać.*

Zeby jednak y tego zażalenia nie było, które ruynuje moc y nastanie tej to mniemaney Plenipotencyi, to dosyć tej przyczyny, że nie od generalności Gminu wydana, ale od zapozwanych przez Gmin, Jakże tedy oni chcą siebie uwolnić od Sprawy, y oney zrzec się przeciwko Kahałowi, kiedy Gmin ani zrzeka się, ani uwalnia tegoż Kahału.

Naostatek wyrażają ci to mniemaną generalnością tytułujący się, że iakoby Szymel Wolfowicz y inni niesłusznie mienią siebie być Plenipotentami onych, y że ich cofając, stanowią Chackiela y Abela Pełnomocnikami. Nayprzód to pokazuje się z podpisu na Plenipotencyach Szymelowi służących zawartego, że ci to Aktorowie Sprawy, a Promotorowie y obrońcy Kahału nigdy nie byli, y nie są Aktorami Szymela, y owszem Szymel zrzeka się y oświadcza Sądownie, że nie za niemi przeciwko Gminowi, lecz przeci-

przeciwko im od Gminu jest Plenipotentem y Promotorem. Skłanka sztuk dziewięć Plenipotencyow od Gminu Wileńsk: sobie wydanych, z których przeświadczyć się, że między kilkakroć sto osobami, nie znajduje się żaden z tychto nowo tytułujących się Generalnością Gminu. Lecz może powiedzieć Strona przeciwna, że niektóre Plenipotencye służą tylko Szymelowi do Kommissyi, ale nie do Assessoryi. Szymel Wulfowicz na to zgadza się, że jest Plenipotentem do popierania Sprawy w Kommissyi, a Przeciwnicy zgodzić się na to równie muszą, że niemasz od Generalności żadnego Plenipotentu do wciągania Sprawy Kommissyi-ney w Assessoryę. Zatem gdy iego Plenipotencye nie cofnione co do utrzymywania Sprawy w Kommissyi; a przeciwnie, gdy podstępny y mniemy chwalebny przemysłem Kahałnych, też Sprawa wprowadza się w Assessoryę, więc Szymel mając moc promowania Sprawy w Kommissyi, ipso facto ma moc bronić w tym miejscu, nienależnego oney do Sądow Assessorskich wciągnięcia, kiedy ktoś inny niewolnie używszy hasła Generalności, podstęp pod Zgromadzeniem Pospolstwa uczynić, y Sąd oszukać usiłuje. Ale mimo to, ma dwie Plenipotencye, które w rzeczach temu Sądowi należnych, stanowią iego Pełnomocnym.

Było jeszcze od Strony mniemaney Generalności złożone Pismo pod tytułem Recessu, z którego konkludowano, iż ten Recess ma moc czyli istotę Plenipotencyi do teraźniejszego Procederu podług Prawa potrzebney. Nadto nieregularny wniosek, bo recessować od jakiej czynności, jest to zaprzestać rzeczy pierwiey w objętkie będącey. Wydać zaś Plenipotencyą, jest to wyrazić chęć swoją do popierania jakiej rzeczy, y nadać moc komuś do wy-
exekwowania woli. Recess wyraża rzecz, która się odstępuje, Plenipotencya obeymuje rzecz, którą się przedsiębierze, y Imię Plenipotentu, któremu się moc daje; Więc Recess pomieniony powinienby tylko służyć Kahałowi do spokojności iako po odstąpieniu zapozwu, ale nie do wzniecenia Sprawy, do ktorey koniecznie podług Konst. 1784. Plenipotencyi potrzeba. Ta tedy jest różnica między Recessem y Plenipotencyą.

Bo kiedy Gmin odstąpił Sprawy w Kommissyi, więc do popierania oney w Assessoryi nie dał tym mocy, dla których Dobrodziejstwo uczynił, a zatem nie ma ktoby mógł y powinien Sprawę Kommissyi do Assessoryi wprowadzać, y Aktorstwo w oney reprezentować. Ale rozważyć wyrazy tego Recessu; Oto w tych słowach: „My niżej wyrażeni odstępujemy od Zapozwu przez Jcka Leybowicza y Zelmana Koffmanowicza do Kommissyi Skarbu Lit: wyniesionego.” Imię Jcka y Zelmana, nie jest to iedno co Imię Szymeia. Czynność więc Jcka y Zelmana, przez Aktorow odwołana, nie ruynuje y nie cofa czynności Szymelowi powierzonych. Ztąd idzie, że Jcko y Zelman przedsięwzięli, to Recess pomieniony iakoby wstrzymuje, A co Szymel na mocy udzielnych Plenipotencyow *w Imieniu całego Gminu rozpoczął, to jest nienaruszonym*. Przeto Proceder w Kommissyi Skarbu Lit: Imieniem Jego, y Gminu rozpoczęty, ani dysputowanym, ani cofnionym być może. Lecz trzeba wiedzieć jeszcze sposob nastania tego Recessu, że on gwałtem jest wymożony, czyli postrachem y optyką do tego usposobioną wyprokurowany.

❁ ❁ ❁

Po nastąpiionych do Kommissyi Zapozwach, przewidywał Kahał niepomysłne dla siebie konsekwencye, że trzeba to przez szczególnosc powrócić, co nienależnie w kieszeni zatrzymanym zostało. Uprojektował więc sposob dosyć gwałtowny, ale do Reprezentacyi służyć mogący. Za wiedzą y zniesieniem się J. P. Jana Gorskiego Namiestnika ogłosił Kahał rozkaz pod Cheyrymem, pod winą pieniężną na Skarb Xcia Jmci, pod konfiskatą majątku, pod wpisaniem w czarne Xięgi, ażeby każdy z Obywatelow stawał do Izby Kahałney. Ten sposób zwoływania nie mógł być bezskuteczny, dla tak strasznych konsekwencyi. Zeszło się niewinne Pospolstwo na czas naznaczony. Jmć Pan Gorski Namiestnik Prezydencyą obiąwszy w assystencyi Kahałnych, y wszystkich od Pospolstwa Pozwanych, podał propozycye, y dwa Papiery, z tym oświadczeniem, ażeby na jednym Papierze ci pisali się, ktorzy mają z kahałem y Zwierzchnością Sprawę, a na drugim ci, ktorzy niechcą mieć Procederu.

Taki sposób nadto daleki od dozwolonych Prawem krokow, bo oznacza przymus, Zwierzchnosc Namiestnicza, kazawszy pod winami stawac przed sobą, każe otwarcie wyznac, kto z tąż Zwierzchnością ma Sprawę. Nayprzod, że ta ciekawosc powinna była być uspokoioną z wydanych Zapozwow, w ktorych Imiona Aktorow wyrażone. Z nich nayłatwiej można było dowiedzieć się, kto jest Promotorem y Właścicielem Sprawy. A że kazano osobiście opowiedzieć swoją determinacyą; Ktoż z przytomnych mógł uniknąć boiaźni y nie spodziewać się dla siebie przesładowania? W owym czasie Zwierzchnosc Namiestnika była nablizsza, ktorey lękać się koniecznie Gminowi nakazało, a ztąd nie był zdolny co innego uczynić, iak tylko to, co się tej Zwierzchności podobalo. Nastąpiły potym przeciwko tej gwałtowności różne Manifesta, które do Sprawy w Kommissyi zostały oddanemi, a dopiero złożyć się w tym miejscu nie mogą. Wątpić jednak o tej prawdzie tym bardziey nie można, że sami Kahałni wyprzec oney nie zdołają. Z zamiaru więc Prawa, to dzieło będąc z siebie, y z nastania swojego nikczemne, nie może u sprawiedliwego Sądu znajdować znaczenia. Na doświadczenie tego wszystkiego, wyznaczyła Kommissya Inkwizycyą, która iuż jest expedywana. Ale bliżey brać rzeczy. Gdyby ten Reces znaczył odstąpienie Sprawy, więc Sprawa z Kahałem w Kommissyi upadałaby, bo bez Aktora w Sprawie, Sprawa być nie może. Z iakiegoż powodu dopiero Kahał wciąga w Assessoryą tę Sprawę, którą mieni być przez Gmin odstąpioną? Same przyście Kahału do Sądu Assessorskiego w skardze o Ewokacyą do Kommissyi, unikczemnia ten Reces y usprawiedliwia pewność y niewątpliwosc gwałtu y musu do wydania Recessu użytego. Zeby zaś ten Reces mógł być y nayformalniejszym podług Prawa dziełem; to on służy na odstąpienie od Zapozwu Jeka y Zelmana, ale nie od czynności Szymela Wulfowicza, na ktore on ma udzielne Plenipotencye w sztukach dziewięciu wyżej złożone. Mimo to nayblizsze przeświadczenie o ważności, mocy y exystencyi Plenipotencyow Szymelowskich, wniosek Kahału z późniejszych czynności upada. Reces wymożony w Roku 1786. Marca 22. dnia, a Sprawa w Kommissyi w Roku 1787. Aprila 17. dnia, w ktorey

ktorey decydowane zostały Akta Inkwizycyi, Kalkulacyi y Weryfikacyi. Jeżeli powiedzieć, że Szymela Plenipotencya niewolną znalazła approbatę w Sądzie Kommissyiny, y że Szymel bez wiedzy Aktorow promowował Sprawę; Więc po zapadłym Dekrecie powinno było Pospolstwo, czyli Generalność Gminu odstąpić od skutkow Dekretu, iako po dobrowolnym y istotnym recessowaniu od Sprawy. Lecz cale się inaczey w skutku okazało. Kahał sam Obwieszczenie na takowe Akta wydał Szymelowi iako Plenipotentowi, y całemu Gminowi, więc znał, że Gmin nie zrzekł się Sprawy. Kahał przystąpił do takowych Aktow, więc znał siebie y pociągnionym y obowiązany do odpowiedzi. Gmin zaś równie dowodził swoiey pretensyi przeciwko Kahałowi, więc do Recessu od Sprawy nie znał się. Więc Plenipotencya y stawianie Szymela w Kommissyi było ważne, z wolą Aktorow zgodne, y żadnym krokiem nie cofnione. Jeżeli zatym Kahał był wolny od pretensyi Gminu, a Gmin tey pretensyi y gwałtu sobie zadanego niechciał dowodzić, co była za pobudka z tak wielkim kosztem wzajemnie wyprowadzać te Akta? Dzieło Sądu Ziazdowego zupełnie uskutecznione, Inkwizycya wyexpedyowana, Świadkowie z obu stron stawieni y zaprzysiężeni, Weryfikacya ustatwiona, więc to pokazuje, że późniejsze dzieło y czynności Kahałne znoszą exystencyą Recessu. Po tym wszystkim iaką kalkulacyą Kahał zrobiwszy, dał się Kondemnować w Kommissyi, a do Assessoryi zmownym między iedną Stroną, a niewolnym, bo przeciwko Prawu na szkodę drugiey Strony wymyślonym sposobem, wciągnąć usiłuje Sprawę na takim stopniu w Kommissyi zostawioną. Już to wyżej objaśnionym zostało, iakim przemysłem y podstępem pod Sądem usiłuje Kahał ewokacyiny wprowadzić Proceder. Teraz ieszcze z własnych Tranzyktow Kahału przekonać się o legalności Plenipotencyow Szymelowskich. Oto sam Kahał w Mandatach przed Sąd niniejszy, y w Pozwach do Kommissyi po Szymela wydanych, nazywa go Plenipotentem Gminu, chociaż dodał mu tytuł tufacza y biegauna, prawda, że z ucisku Kahałnych taka jest sytuacya Gminu; ale Szymel więcey sobie obiecuie chwały z cnotliwego ubóstwa, niż zazdrości dostatkom Kahałnych z obcego ucisku wyciśnionym.

Z tego Kahałnych wyznania y powyższych uwag, cień obojętności żadney, tak względem ważności Plenipotencyow Szymelowskich do Sprawy Generalności Gminu, iakoteż względem podeyscia, y niewolney tegoż Kahału w Imieniu Gminu Instancyi niepozostaje, bo iaka to Reprezentacya w Głosie przyswoionej Generalności, że Kahał Sprawę nienależną wciągnął do Kommissyi; kiedy nie Kahał, ale Gmin był pozywającym, a kiedy Gmin odstąpił Sprawy. Więc uczynił dobrodzieystwo Kahałowi; A iakież roztropność na to pozwoli, żeby tenże Gmin sam odstąpiwszy Sprawy, mógł skarżyć zapozwanych od siebie do Kommissyi o Ewpkacyą w Sądzie Assessorskim. Wszystko to pokazuje niesłuszny postępek kahału, y znowę między sobą na krzywdę Gminu zamierzoną, wszystko to dowodzi niewolność użycia hasła Gminu do swoiey reprezentacyi; a zatym niszczy Głos czyli Pismo pod Imieniem Generalności rozdane; wszystko usprawie-

❁ ❁ ❁

dliwia, że oprócz Szymela, nikt tu w Imieniu Gminu legalney Instancyi y powodztwa nie ma; y że tenże Szymel z powyższego przełożenia jest niewątpliwym caley Generalności Gminu Plenipotentem; a zatym on tylko ma moc w Imieniu Gminu czynić y rozprawować się; z tey mocy podał powyżey co należy rozpoznaniu Sądu ninieyszego z wezwanego hasła niby naruszoney Religii, y co do utrzymania obrządkow Religicznych, potrzebuie poprawy, utwierdzenia y ordynacyi, wyobraził co iest wedle bliższego rozumienia Religii; powiedział obrządki, potrzeby z tychże obrządkow wypadające, y Fundusze na zafatwienie tych potrzeb trwające. Teraz wyprobowawszy legalność swojego w Imieniu Gminu Plenipotentowania, y ważność Plenipotentow sobie służących, przedsiębierze przełożyć, że Sprawa Dekretami Sądu Kommissyinego zajęta, y z gatunku swojego, y z przeznaczenia Prawa temuż Sądowi Kommissyinemu do rozpoznania przynależy; a Kahał za Ewokacyą winom przez Prawo zamierzonym ulega; Naostatek, że Gmin Wileński Sprawy przeciwko Rabinowi nie miał, y nie ma, y oney nie popiera. A nayprzod co do Rabina;

§.

Kogo obcy los niespokojnym czyni, y komu zawiść przewodnicząc, ambicyą osiągnięcia Urzędu wzniecała, ten znalazłszy pretext skarżenia Rabina, przedsięwziął onego prześladować, y Proceder wzniecić. Rzecz ta zaczęła się między dawniejszemi Kahalnemi y niektórymi onych pomocnikami w powodztwie, a między Rabinem w odwodzie idącemi. Gmin Żydowstwa Wileńskiego daleki od tych pobudek, nie znaydował y nie znayduie Rabina winnym, dlatego w Procederze przez Kahał dawniejszy rozpoczętym, zrzekł się swojej Instancyi y Delacyi, ktorego zrzeczenie Kommissya Reskryptowa zaświadcza. Ze zaś mimo te zrzeczenie, y dopiero Kahał niewolnie Imienia Gminu do swojego Aktoratu przeciwko Rabinowi używa, przeto Generalność Gminu Wileński: y przed Sądem ninieyszym powtarza swoje zrzeczenie. A te zrzeczenie tyle powinno być ważne, ile Plenipotencya Szymela od Gminu niewątpliwa, y ile to iest z wyższego przełożenia dowiedzionym, że nikt żadney od Gminu przeciwko Rabinowi Plenipotencyi nie ma. Nie partykularne okoliczności służą Gminowi do tego postępku. Raz, że ucisku niewinności znieść nie może, drugi raz, że skarżąc niewinnego nie chce podpadać pod obowiązki opłacenia opisanych Summ temuż Rabinowi, któryby zapewne ściągnął nową, a dosyć w skutkach swoich uciążliwą na Gmin składkę y kontrybucyą. Dlatego niech będzie wiadoma y wyszczegulniona przeciwko niewinnemu Delacya, żeby była wiadomość, kto stawszy się winnym rzuconych potwarzy, zostanie obowiązany znosić skutki Prawa y opłacać Summy, bo iak szczegulna Starokahalnych iest Delacya, tak ich upadek w Sprawie nie będzie zdolnym obarczać caley Generalności. Podaie więc Gmin Wileński: y Zrzeczenie Sprawy przeciwko Rabinowi, y prozbę o przyęcie oney, a za niewolne użycie przez Kahał Imienia Generalności, żąda przyzwoitego tychże

że Kabałnych ukarania, y Expensow zwrocenia. Dopiero co do Sprawy w Kommissyi Skarbu Lit: zastanowionej.

§§.

Do poki Konstytucya 1764. R. nie nastąpiła, która rodzaj wszelkich Poborow między Żydami, na zaspokoienie wierzycielow przeznaczywszy, tak względem tychże poborow, iako też względem ustanowionego Pogłownego, pod Sąd Kommissyi Skarbu Litew: Żydow poddała; poty poprzednicze Prawa opisując dla Żydow Forum, we wszystkich okolicznościach Jurydykcyi Assessorskiey onych poddawały. Lecz po nastaniu tego Prawa w okoliczności wszelkich Poborow y podatowania dla Rzeplitey, Kommissya Skarbu Lit: właściwym została Sądem. Konstytucya ta między Prawami dla Prowincyi Koronney stanowionemi znajduiąca się, zupełnie dla Prowincyi Lit. reassumowana, y przypisana została; Z wyrazow zatym oney przekonać się należy że Rzeczpospolita postanawiając gneralne od Głowy Pogłowne, chciała uwolnić Pospolstwo od uciskow y extorsyi. Słowa Prawa: „Iako dostatecznie wiemy, że nad Podarek in vim Pogłownego „Żydowskiego Summy 220,000. Żł: Pol: Konstytucyą Anni „1717. ogulnie postanowionej, Żydzi Starsi za prywatnemi „swemi dyspozycyami y dyspartymentami daleko większe Summy „z niemałym całego Żydostwa uciemieniem &c. wybierać, y „na swoy pożytek obracać zwykli; a Rzeplita z pomiarkowania „słusznego, daleko większy z podatku Żydowskiego bez ciężkości „onych mieć może emolument. &c.

Znała tedy Rzeplita uciemienie Pospolstwa, a przemoc Starszych, kiedy wyrażała, że Starsi Żydowscy za prywatnemi dyspozycyami y Dyspartymentami z nie małym uciemieniem całego Żydostwa, Podatki wybierać, y na swoy pożytek, oraz prywatne Expensa obracać zwykli. Zniosła tedy ten sposob podatowania, a gneralne Pogłowne ustanowiła, y w tym poddała Żydow pod Sąd Kommissyow Skarbowych.

W Drugim miejscu toż Prawo pisze: „A że ryczałtowe Pogłowne Żydowskie Constitutione Anni 1717. postanowione, teraz się znosi, „a gneralne od Głowy postanawia się: Zaczyn Ziazdy wszelkie, „Dyspartymenta, y inne Omnis generis po Miastach, Miasteczkach „y Para fiach Żydowskich impozycye, exekucye y extorsye Żydowskie dotąd praktykowane, aby in subsequens bądź iakimkol- „wiek pretextem wymyślane, albo Uniwersałami Podskarbińskiem „czyli Woiewodzińskiem nakazane nie były, na zawsze warunkujemy y zakazujemy, a to sub pcna 6,000. grzywien, & sequestratione Żydow sprzeciwiających się, na Kommissyi Ekonomicznejey ad instantiam Thesauri seu Injuriati decernenda. Ze zaś „długi gneralskie Żydowskie w gneralności wszystkich czyli „Woiewodzkich Kabałow tyczące się, mają być dawniey przez „Starszych Żydowskich zaciągnione; Zaczyn wszyscy Starsi nie „zawodnie powinni ziachać na kwartalną Kadencyą Kommissyi „Skarbowey &c. dla zainformowania, roztrząśnienia, y przez przysięgi nawet gdzie będzie potrzeba rezolwowania, y obmyślenia

„nia sposobow, do uspokojenia onych przez Żydow nastąpić
„mianego. „

Wyrazy tego Prawa, najmniejszey obojętności niecierpią, że wszystkie Exakcye, Extorsye y Impozycye Żydowskie, pod jakimkolwiek bądź pretextem wymyślone, są zniesione, że od onych Pospolstwo uwolnione, że odpowiedź przez sprzeciwnych w Kommissyi naznaczona, y że sposob deportowania długow Żydowskich teyże Kommissyi poruczony.

Za powagą tego Prawa, wyznaczyła Kommissya Skarbu Lit: Kommissya Likwidatorską do wyciągnięcia Intrat z Kahału Wileńskiego, Kahał Wileński podał w ówczas wszystkie Pobory swoje z iedynastu Krobek składające się, a Kommissya, Likwidatorska wylczywszy w owym czasie 34,000. Zł: na rzecz Kredytow, resztę augmentować się mogącey Percepty, rownie na satysfakcyą tychże Kredytow determinowała. Przekonywa o tym tenże sam Dekret Likwidatorski, z Głosu Kahałnego złożony.

Późniejsze znowu Prawo Konstytucya 1766. R. pod tytułem *Władza y powinność Kommissyow*, zupełnie powyższe Prawo utwierdza przez „Słowa: „Lecz we wszystkim do opisow Konstyt: dawniejszych, „y ostatniey Anni 1764. stanowionych, nie winnym ie rozumie- „jąc, iak właściwym y literalnym w yrażeniu stosować się ma.

Właściwe y literalne rozumienie, nie inaczy brać się ma tylko, że żadnych extorsyi, exakcyi y impozycyi Starszym nakładać pod żadnym pretextem niewolno, i tych Impozycyi za Uniwersałami bądź Podskarbińskimi, bądź Woiewodzińskimi exekwować nie pozwolono. Ze wszystkie Pobory między Żydami w Kahałach, do celu zaspokojenia Kredytow są przeznaczone, że w znoszeniu Podatkow Pogłownego dozor Kommissyi zlecony, żeby Pospolstwo nie było uciążone, a Starsi na prywatne swoje Expensa nie obracali.

Konstytucya 1775. R. Vol. 8. fol. 651. pod tytułem: *Pozwolenie Żydom Lit: zaciągania długow*. „To iednak pozwolenie iż nie ma „naruszyć w dalszych Punktach postanowienia w Kommissyi Skar- „bowey Lit: względem znoszenia długow Żydowskich uczynio- „nego, ostrzegamy.

Gdy Kommissya wszystkie Pobory Żydowskie na satysfakcyą Kredytow determinowała, gdy Dekret Likwidatorski augmentować się mogące Intraty, na satysfakcyą tychże Kredytow przeznaczył, więc podług pomienionej 1775. R. Konstyt: y Sprawa z Sądu Kommissyinego nie cofniona, y Dzieło Kommissyi nieporuszone być powinno.

Lecz powiadaią Kahałni, że Kommissya Skarbowa niewolnie przyięła pod kognicyą ośm krobek, po Dekrecie Likwidatorskim utworzonych, bo te będąc iakoby Religicznymi, nie należą do rozpoznania Sądu Kommissyinego. — *Odpowiada się na to krotko* — Ze ten wniosek y od Prawa, y od istoty Religicznego Zakonu, bardzo jest daleki. Religia sama z siebie y z swoich prawideł składa się, a istota iey, jest to rzecz moralna. Pieniądze zaś od obrządkow Religicznych preceptuiące się, mianowicie od Szlubow, obrzezania, od Rayskich Jabłek, od wina koszernego y od mięsa koszernego, nie są to iedno, co Religia; y dla tego że tytuł z Religicznych obrządkow noszą, nie mogą odpadać od zamierzonego

go Prawem celu, bo Pobory Krobczane na zaspokoienie wierzy-
cielów są determinowane, y przeznaczone. Dalszy zaś rodzaj
nowych Krobek jest: od Łoiu, od Pior z każdej Gęsi rzniętej,
y od Posagów ustanowiony, który nawet tytułu Religicznego
mieć nie może, a przecież Kahał pod hasłem Religii, chce to
wszystko na prywatny swój obrocić pożytek. Jeszcze Kommis-
sya względem tych krobek, nie dała ostateczney definicyi,
owszem do pryncypalney rozprawy wladanie y perceptowanie Ka-
halnym zostawiła. Uważać to zawsze Kommissya będzie, co po-
dług Prawa nie należy do iey Sadu. Każdy to zna, że Zyd-
wstwo z Poborów swoich przez Prawo Konstytucyi 1764. Roku
poddane pod Juryzdykcyą Kommissyi Skarbu Lit. nie odpada od
swoich Praw, wolności, y zwyczajów. Jeżeli Kahał usprawie-
dliwi iakie wydatki na utrzymanie obrządków y znamion Religii,
czyli też na inne iakie z Religii potrzeby, y Duchowne Expensa
łożone, zapewne, że w Kommissyi nie tłumaczenie swoich Praw,
ale satysfakcyą zyszcze.

Uczyniono ieszcze ieden wniosek od mniemaney generalności Zydów,
że po deportacyi długów Kahalnych, Zydzi nie do Kommissyi,
lecz do właściwey Juryzdykcyi należeć będą, a zatym y teraz
do Kommissyi nienależnie są pociągnięci. Ze teraz ze wszyst-
kich swoich Poborów Zydzi należą do Kommissyi, o tym upe-
wniaią powyższe Prawa; zaś po deportacyi długów, czy mają
należeć, czy nie, przyszłości to jest dziełem; ale wierzyć temu
można, że iak zniosą się kredyty, ustaną Pobory; a iak krobki
upadną, wtenczas może upaść y okoliczność Sprawy, bo podle-
głość iakiey Juryzdykcyi, nie ustanawia Sprawy, nie zachowa-
nie się w obrębach Prawa y słuszności, to tworzy Procedera.

Lecz roztrząsając głębiej postęпки Kahału. Przyjęta rozprawa w Kom-
missyi nakazane Dekretem Akta już są expedyowane, dobrowol-
nie do onych Kahał przystąpił, Interrogatoria wzajemne podał,
Świadków stawiał, zaprzysięgał, kalkulacyą y weryfikacyą czynił,
a po tym wszystkim kondemnować się dopuścił.

Z względu więc tego, czy może Kahał właściwie dopiero cofać się
od Sądu Kommissyinego, kiedy podług Konst: 1766. R. tam Spra-
wa kończyć się powinna, gdzie zaczęta, a podług Konst: 1764.
Roku, Dekret z oczywistego stawiania zapadły, jest nieporuszony
mocy dziełem.

Konstytucya 1766. Roku wyżej wspomniona, samym tylko Stanom
Rzeczypospolitey weyrażenie w Dekreta y czynności Kommissyi
zostawiła, przez słowa: „Et sub animadversione przez Stany Rze-
czypospolitey, a Konst: 1786. Roku, czynności Kommissyi za-
świadczając y kwitując, tym samym nie dozwala żadney myśli
przeciwko powadze iey Dekretów.

Znał to dobrze Kahał Wileński, ale zląkwszy się ogołu Percepty do
dwóch Milionów Pięciukroć stu Tysięcy Złotych, przez Akta
Kalkulacyi y Weryfikacyi okazaney, w samym tylko przeciągu
czasu założył obronę. Gdyby Sąd Nayiasnieyszy mógł dozwolić
podług żądania Kahału w teyże okoliczności, w swoim Sądzie
rozprawy, więczey to iak pewnym być może, że równie konde-
mnować dopuściłby się, bo to jest iego zyskiem całym, że dłu-
żey przeciągnięć powinna odpowiedź, a w tym przeciągu chce wy-
niszczo-

❁ ❁ ❁

niszczony Gmin do reszty uciskami swemi zwałić. Ciekawa rzecz bardzo, iaka myśl y nadzieia Kahałem rządu. Gdyby dzisiaj w jakimkolwiek Sądzie mogła natychmiast kończyć się cała Sprawa; coaby oni z wymyśloney dystynkcyi krobek, hasłem Religicznych utytułowanych, mieli za awantaz? Czy to z obrządku Religicznego, czyli iakowego innego źródła nastąpiła Percepta, iednak trzeba się kalkulować, trzeba pokazać wiele się na obrządku utrzymanie, wiele na zaspokoienie Kredytorow wydało, a co zapłatało się w kieszeni, albo na prywatne expensa obroconym zostało, to trzeba do Kassy powrócić. Wszędzie taki ich wyrok czeka, gdzie tylko sprawiedliwość y Prawo miejsce mieć może; a zatym przyście teraznieysze Kahału przed Sąd niniejszy, więcej ich trwożyć, niżeli iakich niesprawiedliwych nadziei przyczyniać może.

Z Głosu, y Kahałego, y nowo utytułowaney Generalności Pisma, wiele się okazuje nie właściwych wyrazow przeciwko Juryzdykcyi Kommissyi Skarbu Litr: umieszczonych. Jest to Magistratura, która ma Powagę Sądu ultymarnego Prawem zastrzeżoną. Osoby ten Sąd składające, oprócz wysokiej w Narodzie konsyderacyi, Ministrow y Senatorow, są wszystkie w zupełney znakomości w Oyczyźnie - z zasług, a w Sądzie z sprawiedliwości wsławione. Należy się więc dla nich ta Powaga, ktorey y Prawo y wartość wyciąga. Ublizenie względu y uszanowania dla tej Magistratury, powinno dotyczyć Powagę Sądową, bo kto targa się na Prerogatywę iedney Juryzdykcyi, ten rowny względem wszystkich zachowuje sentyment. Nie mogę w tym miejscu mówić za Kommissyą, bobym iey powadze uymował, gdybym usprawiedliwiał onej wyroki. Dzieło to z siebie ważne, nieporuszone y sprawiedliwe, nie może w składzie swoim być dotkniętym przez nikogo. —

Z pomiędzy wszystkich wyżej wyliczonych Kahału Wileńskiego y Pisma od Generalności podanego okolicznościow, ieszcze znajduie Gmin Wileński y tę propozycyą: żeby w skardze Gminu o pobory perceptowane, o kalkulacyą z intrat, nieiakis Sąd Religiczny był wyznaczony. — Materya skargi Gminowey, iest materyą Cywilną, bo skarga do zdania rachunkow, iest materyą do Sądu Kompromissyinego należącą, bo z niezaspokoienia Kredytorow wynikła; iest cale Sprawą ordynaryiną, bo o obrot intraty stosowaną, a zatym nie iest Sprawą Duchowną żeby na Sąd Religiczny odsyłać, bo w rzeczach Duchownych nie Remissy do Sądu Religicznego żadać, ale Sprawę od tego Sądu podług ustaw Synagodzkich zaczynać należy. — Wyżej się z Praw dowiodło, że Sprawa Dekretami Kommissyi zaięta, directe do tej Juryzdykcyi należy. — Przypomina się Dekret Likwidatorski, że kalkulacya z Poborow y Krobek Zydowskich, do Osoby Jmci Pana Podstarościego Wileńskiego zostawiona. Gdy J. P. Podstarości zaniedbał swego obowiązku, udał się Gmin Wileński do J. O. Xcia Jmci prosząc o satysfakcyą Dekretowi Likwidatorskiemu w zastrzymaney kalkulacvi. —

Xiążę Jmci rozminał się w owczas z Prawem Konstytucyi 1764. y 1775. a sobie więcej nad Prawo przywłaszczając Prawa, odesłał tę Kategoryą do Sądu Religicznego. — Z iakiey mocy, y z iakiey ustawy, mógł Xiążę na taką okoliczność determinować Sąd Religiczny.

❁ ❁ ❁

giczny. Jakie Prawo w tej mierze Kahał złożyć potrafi? Przywi-
 lesy Bolesława Xcia pisze: — „Excessus Judæorum judicentur in
 Scholis, więc w zdarzonym wykroczeniu przeciwko Religii, Sąd
 ten Religiczny czyli Szkolny jest przyzwoity. — A dalsze wszy-
 stkie Prawa jako Konst: 1633. 1651. y 1678. Sąd Zamkowy
 Woiewodziński, a przez appellacyą Assessorski dla Żydów nazna-
 czają; Więc sam Xiążę powinien był rozsądzić, albo Urzędowi
 swemu zlecić, a tak uczyniłby podług Prawa, bo dopełniłby sa-
 tysfakcyą Dekretowi Likwidatorskiemu. — Gdyby zaś godziło
 się wnosić, że Xiążę właściwie mógł naznaczyć, ten to Sąd Re-
 ligiczny na okalkulowanie Kahałnych, więc chyba pozwolić y
 na to potrzeba, że Xiążę mógł odmienić Konstytucyą 1764. Roku
 względem Żydowskich Poborów ustanowioną, że Dekret Likwi-
 datorski przez Kommissyą Skarbową, a ztąd przez Konstytucyą
 1775. Roku utwierdzony, tenże Xiążę przesądzić, y całe dzieło
 Kommissyi tyczące się Kredytorów do innego przeistoczyć za-
 miaru! był woleń. Ale to mocą Prawa znosi się, y przed Powagą
 ustaw upada. — Lecz co za wrażenie Kahał czyni? że to jest De-
 krety nie appellowany, a zatym podług Konst: 1764. Roku nieporu-
 szony — Całe dalekie Prawo od Dekretu, a Dekret od Prawa;
 bo kiedy skład tego Dekretu ruynuje Konstytucyę y przeznacze-
 nia Kommissyi, więc nie appellacya ale udanie się do przezna-
 czanego Prawem 1764. Roku Sądu następuje, bo kiedy Xiążę
 odmówił satysfakcyi Prawu y Dekretom; Gmin Wileński po-
 szedł do Kommissyi o takowe zadosyć uczynienie, w Kommissyi
 zaś Kahał przyjął naturalne na tę Sprawę Forum, a tym samym
 mniemanego Dekretu Woiewodzińskiego odstąpił. Ztąd już prze-
 ciwny na Kahał argument z tegoż Prawa Konst: 1764. Roku wy-
 pada; że ten Dekret z oczywistego stawiania złożony, jest niepo-
 ruszony, a pierwszy Woiewodziński odstąpiony, y już nic zna-
 czyć nie mogący, bo późniejszy Akt dobrowolności, ruynuje
 poprzedzające ułożenie; A zatym impressya Kahału wstępu do
 zastanowienia Sądu mieć nie powinna, ale Prawo y sprawiedli-
 wość wziąć Exekucyą. —

Wyprobowanym więc jest, że sprawa o Pobory z Krobek, należy do
 Kommissyi, że z tego Sądu są już odbyte Akta Inkwizycyi, kal-
 kulacyi y Weryfikacyi, że tytuł Religiczności niektórym Krob-
 kom nadany, niema związku z Religią, y też od Krobki od celu
 swojego do zaspokojenia Kredytorów zamierzonego odpadać nie
 mogą, że kalkulacya w Kommissyi następująca, nie przynosi
 uymy Religii, ani oney uwłacza, a ztąd że y w Kommissyi ex-
 pensy Religiczne pro persoluto przyjęte być mogą, y że Xiążę
 nigdy nie mógł Sądu Religicznego na to naznaczać, y Sąd As-
 sessorski onego brać za obiekt, przeciwko Konst: 1764. Roku y
 Dekretowi Likwidatorskiemu brać nie może. — Przeto uprasza
 Gmin Wileński odesłania całej tej Kategoriei w swoim stopniu
 do Sądu Kommissyinego, a Kahałnych Penami Ewokacyinemi uka-
 rania. —

Kategoria Trzecia.

Wólf Aronowicz y Moyżesz Wólfowicz nie upodobani Kahałowi, za-
 służnią na szczególną animadwersyą Sądu. — Bogdzie się mowi-

to słownie o przemocy Kahału, tu onych więzienie dowodzi prawdy. Obywatel osiadły, majątny, nie notowany, stał się ofiarą zemsty Kahału. — Jego niewola, y dotąd trwająca detencya z Synem w więzieniu, wyobrażać powinna zapęd Kahałnych, a nie-szczęśliwą sytuacją Gminu. — Zniemałym to przyszło y trudem y expensem wystarać się o List Żelazny od Najjaśniejszego Pana, który w Dacie

1786. Składa się. —

Ale to wszystko niczym jest; w oczach rozhukanego Kahału, Nie zna innych Praw prócz gwałtu, przemocy y swojej woli. — To u niego jest prawidłem, a to dla Gminu jest nayokrutniejszą męczarnią.

Zniosłszy się Kahał Wileński z Namiestnikiem Górskim, ułożył przyczyny do wzięcia w niewolę Wółffa Aronowicza y Moyżesza Wółffowicza Syna. Ulokował onych pod warzą Zamkową, a wina ta pryncypalna, że nie miał szczęścia podobać się Kahałowi, y determinacyi trzymać z onym. — Od Dnia 23. 7bra teraźniejszego roku, porwany z nakazu Górskiego do więzienia, dotąd w nim jest zatrzymany. Składa się Manifest Imieniem jego Plenipotentą, to jest Szymela

1787. 8bra 18. dnia w Grodzie Wileńskim zaniesiony. —

Jest to dowód widoczny przemocy Kahałnych y Górskiego, oraz przestąpienia Prawa, a Art: 13. z Roz: 1. iakie zamierza kary za złamanie Listu Królewskiego przeczytać. —

I Prawo, y sprawiedliwość wołają do Sądu Najjaśniejszego za niewinnemi. — Przykra bo niezasłużona niewola wyciąga litościwego względu, a ucisk szuka sprawiedliwej obrony. — Idzie zatem prozba od tego Wółffa Aronowicza y Moyżesza Wółffowicza, aby natychmiast uwolnieni z pod tej to nieprawnej detensyi zostali, ażeby onym bezpieczeństwo na czas dalszy ostrzeżone było, a za przestąpienie Listu J. K. Mci P. N. M. ażeby tak Kahał, iako też Górski Namiestnik, podług Art: 13. z Rozdz: 1. zostali ukaranemi. —

Udzielna w tej Kategoriei okoliczność względem ograniczenia mocy y Formalności Sądow Namiestniczych; do ktorey te podaie się przełożenie.

Z zamiaru Praw, wie Narod Żydowski, że pierwszy Instancyi Jurzydykcy Woiewodzińska, lub Starościńska jest dla jego Zwierzchnością. Równie y to ma w uwadze, że taż Zwierzchność podług Prawa administrować swoją władzę powinna. — Ale doświadcza zawsze inaczej, że w Osobie Podwoiewodzego, Podstarościiego y Namiestnika, kilku znajdując Zwierzchnikow, większey doznają niesprawiedliwości. Nayprzod niewiadomo, kto z Jcmciow starszy; a każdy jednak chce być starszym. Nie można zgadnąć, ktorego Powaga ustępuje, a każdy udzielne składa Sądy. Nie ma przepisu, w czym do kogo z tych to trzech Officialistow należeć mają, a każdy we wszystkim moc sobie przywłaszcza; Bywa zatem często, że biedny Zydek wpadłszy pomiędzy Sąd tych trzech udzielnych mocarzow, ani Sądu, ani sprawiedliwości nie

znay-

znaydzie, a od straty nie uniknie. — Między temi wszystkimi nieprzyzwoitościami, iest naywiększa uciążliwość ta, że Namieśnik Górski, bez żadnego ograniczenia rozciąga władzę swoją; Sądzi iak się podoba, karze iak chce, a postępuje naysurowiey. Prawo Konstytucyi 1678. Volum: 5. fol: 643. Appellacyą do Woiewodow y porządkiem do Assessoryi dla Zydow zastrzega, a Prawo Konst: 1633. Vol: 3. fol: 809. w Sprawach tylko stu Złotych nie przenoszących, appellacyi zabrania. Lecz J. Pan Namieśnik cale winnych Sprawach, a to w tych, w których szacunku przyzwoitego położyć nie można, nie zwykł nigdy dopuścić Appellacyi. Co do pieniędzy iest Prawo. Co do skory y więzienia, iest to daleko więcej, iak o sto Złotych Sprawa. J. Pan Namieśnik Górski za lada przyczynę, bez Pozwu, bez Stropy oskarżającej, czyli wyraźniey bez Delatora sądzi, y to naymnieysze ukaranie do więzienia wtrącić. Przemyślił ieszcze sobie do tego Extorsyą, to iest naznaczyć poturemne po Złł: siedm pierwsza przyczyna więzienia. Doświadcza się to nieraz, że ogłosiwszy osadzonemu uwolnienie, po zgładzeniu winy, drugi raz karze; bo pory wynieść nie pozwolą z turmy poki delinkwent Siedmiu Złł: nie zapłaci. Y tak nie ieden dla tego do pułroka ubogi siedzi, że nie ma siedmiu złotych. — Ze tedy J. Pan Namieśnik bardzo w tey mierze nieprzyzwoicie y nieprawnie rządzi się, posłuchać Historiy Szymela. —

Szymel Wółffowicz rownie Kahalnym nieupodobany, rownego iak inni doświadczył nad sobą losu. Wzięty on został nayniesłuszniey do więzienia, y w nim był przez dwa miesiące utrzymywany, w ciągu tey detencyi starał się o uwolnienie siebie na porękę, która gdy w dostateczności była oświadczona, należało Górskiemu podług Prawa przyjąć, ale że Rękoiemstwa nie przyjął, y nawet Sądownie zapisania bronił składaia się dwa Excerpta Dekretow Ziemskich Wileń;

1786. Junii 27. Dnia wydane.

Koleyno rozważać postęпки tegoż to Jmci P. Gorskiego. Oprocz przepisu Praw Kraiowych, szczególną Ordynacyą wydał Xiążę Jmć Woiewoda Wileński, względem obeyścia się z Zydami, mianowicie w Punkcie drugim, żeby Namieśnik bez Jnkwizycyi nie sądził, Dekret formalnie składał y wydawał, a Poturemnego brać nie ważył się. — Składa się Ordynans.

1768. Apr: 30. dnia w Extrakcie.

Mimo ten Ordynans y Punkta Woiewodzińskie, cale inszy iest Proces u Namieśnika. Wprzod ukarany każdy, niżeli posłyszzy obiekcye przeciwko sobie, a dla tego kara więzienia z każdej okoliczności następuje, że czyni szczególny zysk Namieśnikowi. —

Oddaie się więc to wszystko do Naysprawiedliwszego Sądu uważenia ułożenia y ograniczenia w tych Prozbach, ażeby Ordynacya zupełna w tey mierze była ułożona, a w niey te wszystkie wyszczególnione Punkta.

Zeby między trzema Zwierzchnikami porządek był naznaczony, kto z nich przyzwoitą Zwierzchność nad Zydami mieć powinien; który ktoremu ustępować, y w czym obowiązany, do kogo istotnie skrzywdzone Zydostwo udawać się ma.

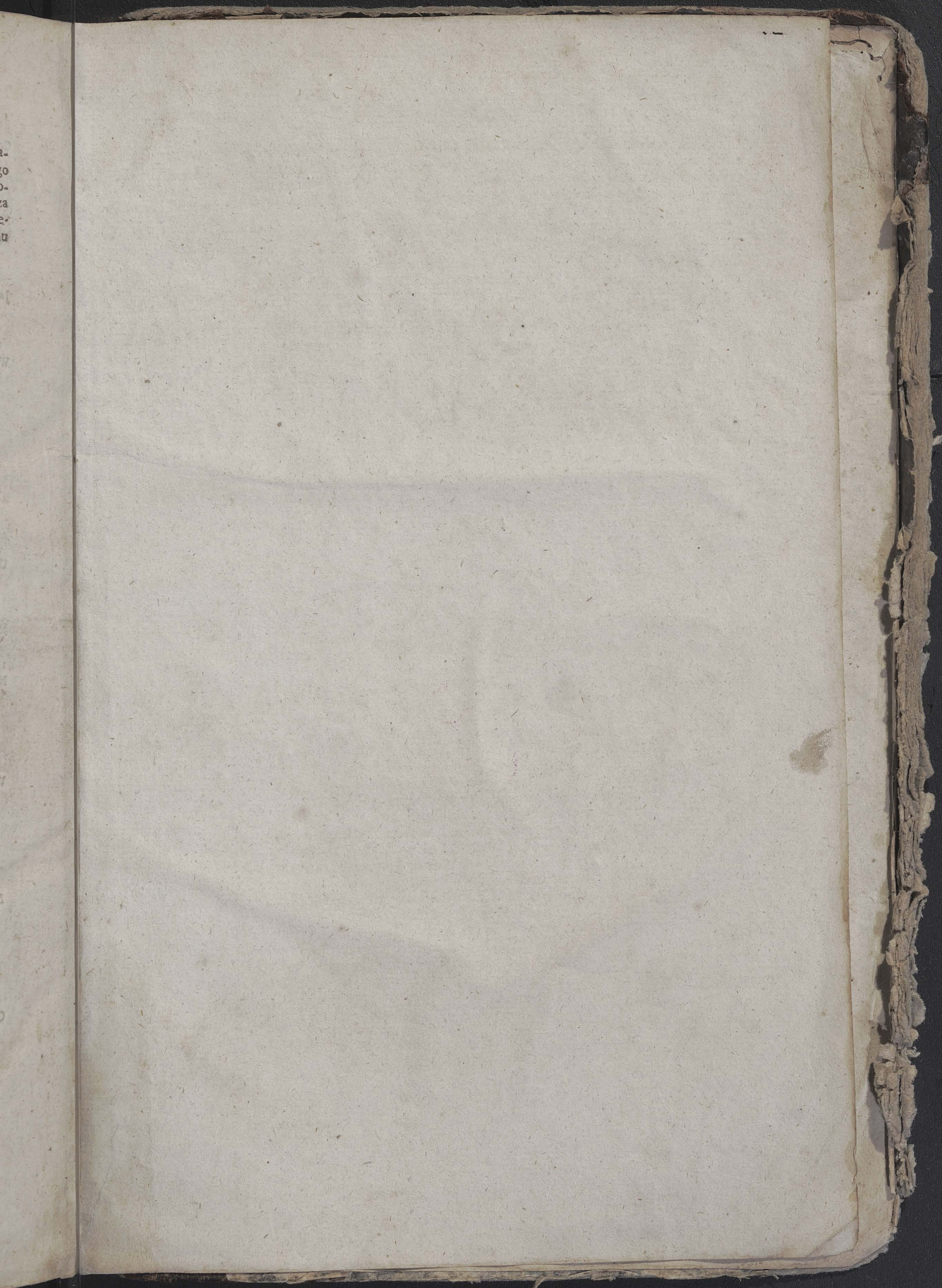
Zeby żaden z tych to Offycyalistow w sądzeniu nie ważył się przestą-

pić Prawa, mianowicie żeby sędził oczwwiście w stawaniu obu Stron, żeby Indagacją czyli Inkwizycją porządnie expedyował, żeby Dekreta na piśmie ferował, żeby appellacyi każdemu dopuszczał, a mianowicie w okoliczności więzienia, bo ta nie może być porównaną z walorem stu Złotych. Zeby każdy dający po sobie w rzeczy osądzoney Porękę, miał koniecznie dozwoloną, y zastrzeżoną dla siebie Appellacyą; Y żeby podatek Poturemnego, nieprawnie przez J. P. Górskiego Namiestnika wymyślony y exekwowany, iako pierwsza przyczyna więzienia, był natychmiast skasowany y na zawsze zakazany, a J. Pan Górski oprócz zwrocenia tego sub nexu Juramenti, co wybrał, żeby winami słusznemi był ukarany. Tego wyciąga sprawiedliwość, Prawo y bezpieczeństwo Narodu Żydowskiego. —

Ma tedy Sąd Nayiaśnieyszy ktotkie doniesienie, oskładzie całej sprawy; z niey widzieć dać się, że Szymel Wólfowicz nic na uymę Religii swojej nie czyni, że o całość y zachowanie oney z Gminem stara się, że nigdy Aktorow swoich nie zdradził y nie jest od nich zażalony y cofniony od mocy Plenipotencyi; Ze Pismo pod Imieniem Generalności Gminu odbyte, jest dziełem Kahału, że sami między sobą, różną zformowali partyą na podstęp pod Sądem y pod Stroną. Okazało się nadto co to jest Religia, iakie obrządki, zwyczaje, Prawa y Fundusze; a ztąd w czym ninieyszy Sąd dać definicyą obowiązany. Dowiodło się znowu w czym Sprawa Sądowi Kommissyjnemu właściwa; y w iakim stopniu zostaje. Przełożył się okoliczności względem uregulowania Zwierzchności Namiestniczey, y względem niesłusznie zatrzymanych się dotąd w więzieniu zamkowym Wólffa Aronowicza y Moyżesza Wólfowicza. Pozostaje tylko Gminowi prosić do każdej wyszczegulnionej Kategorie, szczegulnego a do Praw stosownego wyroku, którego tyle jest pewną Generalność, ile przeświadczona, że Sąd nigdy od przykładowego Exekucyi nie odstąpił Prawa, y nie nastąpił na Sprawiedliwość.

BIBLIOTHECA
UNIV. MAG.
BRACHMENS

